Szegedi Egyetem

II. évfolyam 19. szám — A SZEGEDI FELSŐOKTATÁSI INTÉZMÉNYEK LAPJA — 1964. december 8.

Újabb kiváló újítások Orvosegyetemünkön

Bőségesen akad munkája az Újítási Bizottságnak

Országosan is páratlan, nagysikerű nyári, újítási kiállítása óta fokozott lelkesedéssel dolgozik a Szegedi Orvostudományi Egyetem Újítási Bizottsága.

Az 1964-ben beadott újítások száma ez év novemberének közepéig 122-re emelkedett.

Az újítások elbírálását végző, nyolc tagú bizottság véleménye szerint

kiemelkedően példamutató munkát végzett ebben az esztendőben az újítások vonatkozásában az Anatómiai Intézet, a Fogászati Klinikák, a II. Belgyógyászati, a Sebészeti és Nőgyógyászati Klinika, valamint a Biokémiai Intézet.

Az egyetem oktatói és dolgozói által konstruált, gyakorlatilag is egyetemünkön kivitelezett, az oktatás munkáját jelentékenyen segítő, friss újítások közül kiemelkedik dr. *Gellért* Albert professzor tájanatómia montage-a, mely PVC-ből készült, valamint dr. *Lakos* Antal és dr. *Kása* Péter tanársegédeknek közös újítása,

az injekció beadásának gyakorlására alkalmas műanyag-kar.

Ezeket a modelleket eddig az oktatásban sehol nem használták, s ezért mindkét, eredeti újítás iránt nagy az érdeklődés.

Az Újítási Bizottság vállalatot keres e hasznos újítások gyártására.

A tudományos munkát és gyógyítást elősegítő újítások közül példamutatóan szellemes és hasznos dr. *Varró* Vince docens gastrointestinális biopsziás eszköze, és dr. *Kárpáti* Ferenc tanársegéd újítása, a prostatectomiák utáni vacuumos drainge, melynek alkalmazása a műtétek utáni felgyógyulás idejét gyorsítja és elősegíti a klinikai jobb ágykihasználását s

kezelési költségben 100 ezer forinton felüli évi megtakarítást eredményez.

A megtakarítás szempontjából lényeges újítások közé tartozik *Magyar* Béla épületgépész patkányketrec és tálca újítása, mely tűzzománcozással védi az eddig használt patkányketreceket a rozsdásodástól, ezzel az eszközök élettartamát jelentősen meghosszabbítja. Ez újítás szerint a ketrecek alá az eddig szokásos bádogtepsik helyett műanyag tálcákat alkalmaznak. Évi 100 ezer forinton felüli megtakarítást eredményez Magyar Béla újítása is.

Kiemelkedően eredményes tevékenysége elismeréséül ebben az esztendőben dr. *Kovács* Endre adjunktus és dr. *Lakos* Antal tanársegéd elnyerte a „Kiváló újító" kitüntetés ezüst fokozatát.

Az Orvostudományi Egyetem Újítási Bizottságának jó munkáját mozdítja elő

az Egészségügyi Minisztérium Újítási Csoportjának állandó segítsége is.

Az Újítási Csoport tette lehetővé, hogy újítások díjazására és kivitelezésére mintegy 150 ezer forintnyi összeget fordíthatott az év folyamán az Újítási Bizottság.

A tartalomból:

Kongresszusi napok

Jubileumi siker

PÁRBESZÉD

Eseményeinkből

Ötvennégy véradó állomás az országban

Véradási ankétot rendeztek Szegeden

Az I. sz. Sebészeti Klinikán működő véradó állomás és az Orvostudományi Egyetem rendezésében nagy érdeklődéstől kísért ankétot tartottak Szemészeti Klinikánk előadótermében.

Az 1964. november 25-én délután megrendezett tanácskozáson dr. *Petri* Gábor professzor, az I. sz. Sebészeti Klinika igazgatója elnökölt. Megnyitó szavai után dr. *Hollán* Zsuzsa, az Országos Vérellátó Szolgálat igazgatója tartott előadást a vérátömlesztés szövődményeiről és a szövődmények elkerülését elősegítő eljárásokról.

Referátumát követően a téma törvényszéki, jogi vonatkozásairól dr. *Veress* László egyetemi adjunktus tartotta meg korreferátumát.

Dr. Hollán Zsuzsa igazgató a sikeres tanácskozás után a következőket mondotta munkatársunknak:

— A vér s a vérből készült gyógyszerek képezik az egyik legfontosabb fegyvert a betegek megmentésére. Ezt a fegyvert persze megfelelően kell forgatnia az orvosnak, mert, mint minden „fegyver", ez sem veszélytelen. A vérátömlesztés előtt, alatt és után mindig a leggondosabban, a legszakszerűbben kell eljárnia a vérátömlesztést végző orvosnak, hogy a szövődményeket megelőzze. Ezek a szövődmények a gondos javallat, a megfelelő egészségügyi intézkedések alapján feltétlenül megelőzhetők. Az orvosnak ismernie kell a szövődmények tünettanát. Egyébként a legsúlyosabb szövődmény is gyógyítható — gondos munkával. A transfuziós szolgálat nélkül egyenesen megbénulna a gyógyítás folyamata országszerte, ezért a klinikáknak, kórházaknak fontos kötelessége — szorgalmazni a véradás ügyének fejlesztését.

Budapesti joghallgatók látogatása

Novemberben a szegedi államjogi és államigazgatási diákkörök meghívására Szegedre érkeztek a budapesti államjogi és államigazgatási diákkör tagjai.

A látogatás első napjának programján városnézés szerepelt. A vendéglátók bemutatták Szeged nevezetességeit, s hosszabb sétát tettek együtt a városban. A vendégek és a szegedi joghallgatók a beszélgetések során kölcsönösen kicserélték tapasztalataikat, gondolataikat az egyetemi életre, a tanulmányokra, a szórakozásra vonatkozóan.

Érdeklődésünkre, hogy milyen a budapesti jogi karon az egyes évfolyamokon a közösségi szellem, elmondották; általában olyan nagy az évfolyamok létszáma (mintegy kétszerese a szegedinek), hogy az egységet igen nehéz megteremteni. Előfordul — mondták —, hogy évfolyamtársak nemcsak, hogy névről, de látásból is alig ismerik egymást. Ez kihat a KISZ-életre is, bár *nagy erőfeszítéseket tesznek annak érdekében, hogy a KISZ-tagság ne váljék formalitássá, hanem értéke, tartalma legyen.*

A barátságos eszmecsere és városnéző séta után a szegediek meghívták vendégeiket a Kiskörössy halászcsárdába, ahol a vasárnap estét igen jó hangulatban töltötték el.

Második napon a budapesti és szegedi államigazgatási és államjogi diákkörök tagjai együttes ülésen vettek részt. Az ülés tárgya *Kerényi* Szilvia IV. éves budapesti joghallgató: „Az államigazgatási határozatok bíróság előtti megtámadása" című dolgozatának megvitatása volt. A szerzőt — véleményünk szerint — elismerés és dicséret illeti, mivel a dolgozat igen alapos körültekintést és sok munkát igényelt.

A vita során az első hozzászóló Koren Irén budapesti joghallgató volt, aki a szocialista országoknak a kérdésre vonatkozó joganyaga köréből kiegészítéseket fűzött az előadó fejtegetéseihez. *Juhász* Endre, a szegedi jogi kar III. éves hallgatója a bírósági felülvizsgálat intézményének elvi indokairól beszélt, s a problémát államjogi szempontból világította meg.

Nagyon értékes felszólalásokat hallhattunk még *Máthé* Gábor, *Holló* András, *Verebélyi* Imre és *Fürscht* Pál budapesti joghallgatók részéről. Éles vita különösen a bírósági hatáskör megállapításának módja (taxáció, enumeráció, generális klauzula) vonatkozásában alakult ki.

Ezután a jelenlevő oktatók szólaltak fel. *Dr. Bajáki* Veronika, a budapesti államjogi tanszék docense a dolgozat formai-szerkezeti felépítését bírálta, előzőleg azonban kiemelte annak tartalmi pozitívumait.

Végül *dr. Martonyi* János professzornak, karunk államigazgatási jogi tanszéke vezetőjének átfogó értékelését hallhattuk. Hozzászólásában hangsúlyozta, hogy a dolgozat értékes munka, amelynek fogyatékosságai kiküszöbölhetők, s a munka megfelelő átdolgozással magas színvonalúvá fejleszthető.

A sikeres diákköri ülés után a szegedi megyei tanács épületét kereste fel a küldöttség. Az impozáns épület belső struktúrája, szép termei nagy tetszést arattak a látogatók körében.

Vendégeink az esti vonattal utaztak el, miután *meghívták a szegedi államjogi és államigazgatási jogi diákkörök tagjait látogatásuk viszonzására.* Így búcsúztunk el egymástól: viszontlátásra tavasszal — Budapesten!

Déri Margit és Rácz Krisztina

Nem ütik a jogászt agyon...

Ejfél felé a tánc szüneteiben az asztaloknál afféle „harcidalként" harsant föl a jogászinduló. A kedélyek forrpontra hevülését pedig nyilván segítették a pohár-borok, melyek ürítgetését meggyőzően indokolta a dalolásban kiszáradt torkok szomjúsága. Az idei jogászbál jól sikerült. Lapunk **5. oldalán** *színes tudósítást közlünk a bál epizódjaiból.*

Lakásügyben

Nem kérvénynek szánom én ezeket a sorokat. Bár az is minden leírt szó, a maga módján. Okmánybélyeg és a hivatalos formák elhagyása ellenére is az. Kérvény, kérelem, mely nem X. tanács B. lakáshivatalának van címezve s nem Kiss János, vagy Nagy Gábor lakáskérelmének sorraszámozott indokait gyűjti egybe, melyekre való hivatkozással nevezettek a T. C. jóindulatát, szíves támogatását kérnék ügyükhöz.

Ha címzettje van, az Mindenki, akinek, vagy akiknek módjukban áll e kérelmet figyelembe venni és segíteni. S a kérelmező is Mindenki, aki fizetésének felét albérleti szobákra költi, aki ágyrajáró lett, amellett, hogy egyetemi, vagy főiskolai oktató is, akinek egyéni sorsa, boldogsága múlhat azon, hogy bár szeretne, megfelelő körülmények híján nem nősülhet, nem alapíthat családot, *nem telepedhet meg ott végleges en, ahol tudományos pályája kibontakozásához egyébként pedig megvolnának a feltételek.*

Lakásügyben emel szót ez a kérelem, fiatal egyetemi és főiskolai oktatók lakásügyében. Részletes, mindhárom felsőoktatási intézmény fiatal oktatóinak lakáshelyzetét feltérképező statisztikánk ugyan nem készült még, de ez esetben talán nem is a számok a legfontosabbak. Hanem mindenek előtt az, hogy *hangot adjunk e problémáknak.*

Ha zárt kapun kellene kopogtatnunk, ha a meg nem értés áthatolhatatlan kőfala előtt állnánk, nem szólnánk, mert ott minden érv és minden kiáltás hiábavaló. De a mi rendszerünk, a mi hivatalaink ajtói nincsenek bezárva a jogos kérelmek előtt. Ezt sokszor tapasztaltuk. A beszédre a tapasztalat bátorít.

A három intézménynél minimálisan is 60—65 főre tehető azoknak a fiatal oktatóknak, tudományos kádereknek a száma, akik nem rendelkeznek alkotó munkájukhoz megfelelő körülményeket biztosító lakással, de az esetek kisebb részében egyáltalán olyan szálláshellyel sem, ami a legelemibb emberi igényeknek megfelelne.

Beszéltem néhánnyal ezek közül a kérelmezők közül. F. L. például, aki Ceglédről került a főiskolára, mint főiskolai tanársegéd, elmondta, hogy lakott már mióta itt van, fürdőszobában is, de örült, hogy egyáltalán volt hol meghúznia magát s elmondta, hogy a körülmények azóta se igen változtak. Mások, mint például S. L. a Gyógyszerésztudományi Karon, külterületről járnak be minden nap munkahelyükre, s ott is baráti szívesség eredményeként jutottak ideiglenesen otthonhoz, ha egy albérletet otthonnak lehet nevezni.

Látom, hogy egyik-másik T. C. arca mint válik egyre komorabbá, amint e sorokat olvassa. Kérem, ne tegyék még le az újságot, ne fakadjanak ki ingerülten, *ne emlegessék a fiatalok türelmetlenségét,* gátlástalan követelőzésről se beszéljenek idő előtt.

Mert a kérelmezők nem lehetetlent kívánnak. Igényeik nem irreálisan túlzók. Nem akarnak ők mások, még inkább rászorulók rovására például föltétlenül állami lakáskiutaláshoz jutni. Ha van pénzük, ha össze tudtak már annyit gyűjteni, kuporgatni, beneveznének emeletráépítésbe, lakásszövetkezetbe, társasházépítési akcióba, csak volna rá lehetőségük.

S nem szegedi, az ország más városaiban történt esetek példázzák, hogy *vannak lehetőségek, csak meg kell azokat látni* s ez nem megy természetesen jóindulat és segítő szándék nélkül. Olvastunk az újságokban olyan nagyüzemről, mely segített — akár csak építőanyag beszerzéssel, vagy társadalmi munkával, szállítással — mérnöki, technikusai lakásépítő szándéka megvalósításában. Több városban a városi, vagy megyei KISZ-bizottságok álltak élére ezeknek az akcióknak, amik eredménye egy-egy 40—45 lakásból álló kis „ifjúsági városrész" lett. Az akció anyagi terhének oroszlánrészét az építkezők vállalták nyilván. De e nélkül *a kollektív segítség nélkül bizonyosan nem boldogultak volna.*

Hisszük, hogy mindhárom felsőoktatási intézményünknek érdeke a tudományos káderutánpótlás biztosítása. Érdeke, hogy intézeteiben jó felkészültségű, nagy munkabírású fiatal erő, tudományos kutató, munkatárs, oktató minél több dolgozzon. S éppen ezért *nem tartjuk lehetetlennek, hogy a két egyetem és a főiskola állami és pártvezetése valamilyen módot találjon a segítésre,* támogatásra a fiatal oktatók lakásproblémáinak megoldásában.

A KISZ Csongrád megyei Bizottsága kérésére a három intézmény KISZ-bizottságai hozzáfogtak a fiatal oktatók lakáshelyzetének felméréséhez. Bízunk benne, hogy ezt az első kezdeményező lépést újabbak követik, majd a megoldás felé vezető úton.

P. L.

Nemzetközi pályázat

A Hazafias Népfront Szeged városi bizottsága — a Magyar Eszperantó Szövetség megkeresésére — nemzetközi pályázatot hirdet „Béke és Barátság" címmel és tárggyal. A pályázaton olyan eszperantó nyelven megírt költeménnyel, novellával, cikkel lehet részt venni, amelyek a békéről, a népek közötti barátságról szólnak, s amely művek a megadott határidőig nyomtatásban még sehol sem jelentek meg.

A legjobb bel- és külföldi munkákat az 1965. évi II. Nemzetközi Eszperantó Táborban való ingyenes részvétel jogával jutalmazzuk.

A pályázat eredményét 1965. május 1-én hozzuk nyilvánosságra.

A pályamunkákat géppel kell írni és jeligével kell ellátni. A borítékon kívül a jeligét és a pályázó országát kell feltüntetni. A nevet és a teljes címet a zárt borítékban kell elhelyezni.

Egy pályázó több művel is pályázhat, és külön külön jeligével. Jelige nélkül beküldött munkákat a Bíráló Bizottság figyelmen kívül hagy.

A pályamunkát e címre kell beküldeni: Hazafias Népfront Városi Bizottsága, Szeged, Vörösmarty u. 7. Határidő: 1965. március 31.

Duó vagy kamarakórus?

Aki a zenét szereti, rossz ember nem lehet. Főként, ha az ember maga is aktív zenész, vagy az szeretne lenni. Ilyen irányú igényét akarta kielégíteni néhány főiskolai hallgató, amikor elhatározta, hogy vegyes kórust alakít. A főiskolán működik egy énekszakosokból álló női kar, miért ne énekelhetnének mások is kórusban. Ennek nem is volt semmi akadálya az első próbáig. Itt ugyanis összesen két kórustag jelent meg. „Nem sokat ér, ha magunknak dalolunk, szebb, ha ketten összedalolnak." Valóban, igaza volt Kodálynak, de sajnos két ember még nem kórus. A következő héten ismét ketten voltak a karvezetővel együtt. Most már utána kellett nézni a dolgoknak! Kiderült, hogy szervezési hibáról van szó. A Tanárképző Főiskolán szerda mozgalmi nap. Ilyenkor délután senkinek nincs órája, ezért tették az énekkari próbát erre a napra. A kórustagoknak mégis előadásra, KISZ-gyűlésre, meg hasonló helyekre kellett menni.

Az új kórus aztán mégis megvédte becsületét. Fellépett a Szeged felszabadulásának évfordulóján rendezett ünnepélyen. Sikerrel.

Hegedűs Gabriella